Є світ над нами високо такий:
без бур, без туч, без хуг, без гроз, без граду,
що в літній день житам приносить зраду,
що в очі б'є квіток, неначе кий.

І не пече полудня жар палкий,
лиш тиша має там безмежну владу,
й не дасть шаліти хижому торнаду,
й мовчанням шепотить німі казки.

Однак не можна жити там нікому,
бо лютий холод палить гірш від грому
і найсильніші крила вмить поломить.

Безбарвна сивина колотить розум.
Так і життя без бур, борні, утоми
нас тишею здавило б і морозом.